Počítačové sítě

přednášky

Jan Outrata

říjen-prosinec 2010 (aktualizace září-prosinec 2013)

Tyto slajdy byly jako výukové a studijní materiály vytvořeny za podpory grantu FRVŠ 1358/2010/F1a.

Síťové architektury

- snaha o vytvoření univerzálního konceptu sítě topologie, formy a pravidla komunikace, poskytované služby atd.
- vytvářely (a vytvářejí) souběžně, ale nezávisle firmy (IBM), (telekomunikační) organizace, normalizační instituce (ITU-T, ISO, IEEE, IEC, ANSI, IETF a další (ČSNI)) a průmyslová konsorcia (GEA, WLANA aj.) → nekompatibilní řešení
- **požadavky**: decentralizace služeb, rozumná adresace uzlů, navazování spojení mezi uzly, data zasílána v nezávislých blocích, směrování bloků, zabezpečení, kontrola a řízení přenosu, aj.
- dříve proprietární uzavřená řešení, následně standardizace s koncepcí komunikace nezávisle na implementaci (výrobci zařízení)
- → komunikace ve vrstvách:
 - definovaných službami poskytovanými (sousedním) vyšším vrstvám a využívajících služeb (sousedních) nižších vrstev, implementace skryté před okolními vrstvami
 - samostatné, s funkcemi podobnými v rámci vrstvy a odlišnými v různých vrstvách, nezávislé na implementaci

 komunikace mezi vrstvami (svislý směr) pomocí mezivrstvových protokolů – na každé komunikující straně zvlášť, skrze programová rozhraní, prostřednictvím přístupových bodů, využívajících tzv. služební primitiva, fyzická, př. komunikace člověka s překladatelem

Obrázek: Obrázek průvodce 2→16(5)

- obecná služební primitiva (druhé a poslední nepovinná):
 - žádost o službu (request)
 - oznámení poskytovatele o přijetí žádosti (indication)
 - odezva poskytovatele (response), příp. vytvoření spojení
 - potvrzení odezvy žadatelem (confirmation)
- komunikace mezi entitami (zařízeními) ve stejnolehlých vrstvách (vodorovný směr) pomocí vrstvových protokolů – entity z různých komunikujících stran, implementace služebních primitiv, fyzická na nejnižší vrstvě, jinak virtuální (zprostředkovaná nižšími vrstvami), př. komunikace cizinců

Protokol = souhrn pravidel (**norem** a **doporučení**) a procedur pro komunikaci (výměnu dat), synt. a sem. pravidla výměny protokolových datových jednotek

- protokolové datové jednotky = režijní informace a data, např. rámce, pakety, segmenty
- komunikace zprostředkovaná sousední nižší vrstvou
- na straně odesílatele od nejvyšší po nejnižší vrstvu "zapouzdřování" dat do protokolových jednotek, na straně příjemce v opačném směru "rozbalování" dat, př.
- pro komunikaci na jedné vrstvě je možné použít více různých protokolů na sousední nižší vrstvě
- protokol může garantovat příjem dat v pořadí odeslaní (typicky u spojovaných, spolehlivých služeb), ale také nemusí (typicky u nespojovaných, nespolehlivých služeb, přeskládání do správného pořadí řeší vyšší vrstva)
- vydávají normalizační instituce a průmyslová konsorcia, některé jsou zdarma (RFC, RIPE)

Jan Outrata (KI UP) Počítačové sítě září–prosinec 2013 5 / 32

Síťová (protokolová) architektura = definice vrstev, služeb, funkcí, protokolů a forem komunikace

- normalizované de jure (normy OSI) i de facto (TCP/IP, doporučení a normy RFC)
- firemní proprietární (Novell NetWare, Apple Appletalk, Microsoft NetBEUI a SMB aj.)

Abstraktní referenční síťový model architektur od ISO

- abstrakce konkrétních síťových architektur, reference pro nové
- architektury nemusí podporovat všechny funkce modelu (např. průmyslové sítě nepodporují směrování, sítě jsou propojeny pomocí mostů a bran)

Referenční model ISO OSI (Open Systems Interconnection)

- propojení otevřených systémů = zařízení podporujících příslušné normy
- obecně platné principy implementace systémů (abstrakce síťové architektury), pozn. existuje i konkrétní architektura OSI s konktrétními protokoly!
- norma ISO IS 7498, 1979, referenční model ITU X.200, 1984
- definuje koncové uzly (koncová datové zařízení, DTE) a mezilehlé uzly zprostředkovávající komunikaci (propojovací prvky, DCE)
- vrstvy: fyzická, linková, síťová, transportní, relační, prezentační a aplikační

Obrázek: Obrázek sítě 32

RM OSI – Fyzická vrstva

- způsoby fyzické komunikace, přenos sledu signálů (bitů nebo skupin bitů) mezi přímo propojenými zařízeními, bez ohledu na význam bitů
- přenosové cesty elektrické, optické, drátové, bezdrátové
- komunikující zařízení na fyzickém nebo virtuálním okruhu (pevný nebo komutovaný)
- funkce a služby:
 - správa fyzických spojení a okruhů mezi DTE a DCE, identifikace okruhů
 - seřazování bitů (stejné na vstupu i výstupu)
 - udržování parametrů (přenosová rychlost, doba, ztráta) a oznamování poruch
- protokoly specifikující bity jako signály (kódování 0 a 1), tvary konektorů, typy médií (kroucená dvojlinka, optické vlákno, mikrovlny), přenosovou rychlost a jiné parametry apod.
- protokoly př. V.24/RS 232, EIA/TIA 568A/B, WiFi/Bluetooth, ISDN, DSL, vydávají organizace ITU-T, EIA/TIA aj.
- HW zařízení (nejsou součástí modelu) př. fyzické rozhraní síťové

RM OSI – Linková vrstva

- (dynamické) zajištění výměny dat mezi sousedními zařízeními
 (DTE) = v dosahu protokolu (v MAN/WAN nebo v rámci LAN),
 bity mají význam (data)
- zařízení má jednu linkovou adresu

Obrázek: Obrázek průvodce 4→21(5)

- jednotka přenosu = datový rámec: záhlaví s linkovou adresou
 příjemnce a odesílatele (př. MAC u Ethernetu) + data + zápatí s
 kontrolním součtem (CRC) celého rámce, přenášen fyzickou cestou
- funkce a služby:
 - správa linkových spojení, řízení fyzických okruhů, identifikace zařízení
 - formátování rámců
 - oznamování (neopravitelných) chyb, detekce a oprava chyb
- protokoly př. Ethernet, WiFi, Bluetooth, PPP/DSL, SLIP, ISDN, Frame Relay, FDDI aj.
- HW zařízení př. síťová karta/adaptér. přepínač. most. přístupový bod Jan Outrata (KLUP)

 Počítačové sítě

 září–prosinec 2013 9 / 32

RM OSI – Síťová vrstva

- zajišťuje přenos dat mezi vzdálenými, nesousedními zařízeními v různých sítích spojených do jedné rozsáhlé sítě (př. WAN, Internet)
- zařízení může mít více jednoznačných síťových adres

Obrázek: Obrázek průvodce 5→22(5)

- jednotka přenosu = síťový paket: záhlaví se síťovou adresou příjemce a odesílatele (např. IP u Internetu) + data + zápatí jen vyjímečně, přenášen v datovém rámci (datové části)
- funkce:
 - abstrakce různých linkových technologií
 - správa linkových spojení, multiplexování síťových spojení do linkových
 - formátování dat do paketů
 - směrování paketů
 - zjišťování a oprava chyb
 - vytváření podsítí

RM OSI – Síťová vrstva

- služby:
 - síťové adresování
 - správa síťových spojení
 - převod transportních paketů (datagramů) na síťové pakety
 - oznamování chyb, řízení toku dat
- přenos dat se spojením (proudový = stream) nebo bez spojení (datagramový)
- protokoly př. IP (bez spojení), CONP a CLNP, X.25 (WAN)
- HW zařízení př. síťová karta (vyšší funkce), směrovač, brána

RM OSI – Transportní vrstva

- zprostředkovává transparentní spojení s přenosem dat s
 požadovanou kvalitou mezi klienty (aplikacemi) v rámci jednoho
 síťového zařízení (počítače)
- aplikace může mít více transportních adres
- propojení koncových zařízení, nejnižší vrstva s entitami pouze v koncových systémech
- stojí mezi uživatelem a sítí

Obrázek: Obrázek průvodce 6→23(5)

jednotka přenosu = transportní paket (datagram): záhlaví s
transportní adresou příjemnce a odesílatele (např. TCP/UDP port u
Internetu) + data, přenášen v síťovém paketu

RM OSI – Transportní vrstva

- funkce:
 - adresování (transportní na síťové)
 - správa síťových spojení nebo přenosu datagramů
 - multiplexování a větvení transportních spojení do síťových
 - rozdělení dat na datagramy, formátování, segmentace
 - řízení "proudu" dat (správné pořadí datagramů), optimalizace služeb
 - koncová detekce a oprava chyb
- služby (parametrizované propustnost/rychlost přenosu, doba):
 - transparentní přenos dat s potvrzováním ("spolehlivý") nebo bez potvrzování ("nespolehlivý")
 - správa transportních spojení
 - identifikace relační entity (transportní adresou)
 - duplexní přenos, zacházení s daty jako s proudem
- protokoly TCP, UDP, TP0-4, všechny koncové

RM OSI – Relační vrstva

- zabezpečuje organizovanou výměnu dat mezi aplikacemi, zprostředkovává relaci/sezení (např. sdílení síťového disku)
- jednotka přenosu = relační paket: pouze data, přenášen v datagramu
- funkce:
 - organizace a synchronizace dialogu výměny dat (pomocí kontrolních bodů)
 - zobrazení (několika) relačních spojení do (několika) transportních
 - správa transportních spojení
- služby:
 - správa a řízení relace (spojení)
 - různý přenos zpráv, řízení interakce
- protokol př. RPC, X.225, X.215 (OSI)

RM OSI – Prezentační vrstva

- poskytuje jednotnou reprezentaci a zabezpečení informace (dat, struktur), v jaké jsou dostupné aplikacím a v jaké se přenáší sítí
- funkce a služby:
 - transformace a výběr reprezentace dat (převod kódů, př. který je nejvyšší bit - big/little endian)
 - formátování, komprese, zapezpečení (šifrování), integrita dat
 - žádosti o správu relace, transparentní přenos zpráv (nezná jejich význam)
- "protokoly" př. ASCII, ASN.1 (kódování BER, DER), multimediální formáty, X.226, X.216 (OSI)

RM OSI – Aplikační vrstva

- poskytuje aplikacím přístup ke komunikačnímu systému a aplikační funkce a služby
- předepisuje aplikační formát dat, záhlaví dat + data
- funkce:
 - zprostředkování funkcionality sítě
 - řešení aplikační funkcionality přenos zpráv, určení kvality, synchronizace
 - identifikace, stanovení pověření
 - dohoda o ochraně, dohody o opravách chyb a syntaxi (kódy, abecedy)
- protokoly př. SMTP, MHS (pošta), FTP, FTAM (přenos souborů),
 Telnet, VT (vzdálený přístup), SNMP, CMIP (management) a mnoho dalších

RM OSI - funkce společné více vrstvám

- výměna dat až po vytvoření spojení všemi nižšími vrstvami
- řízení toku, formátování a zabezpečení dat

Obrázek: Obrázek sítě 33

 rozkládání a skládání datových jednotek – fragmentace a segmentace: datagramy, pakety, rámce, sled bitů nebo oktety

RM OSI – funkce společné více vrstvám

- komunikace se spojením má 3 fáze: 1. navázání spojení, 2. přenos dat, 3. ukončení spojení
 - dohoda na parametrech, identifikace spojení
 - použití potvrzování přijetí či nepřijetí datových jednotek protokolu ("spolehlivost")
 - stejné pořadí dat na vstupu i výstupu
- komunikace bez spojení
 - při každém přenosu vždy všechny parametry
 - nezávislý přenos datových jednotek
 - může být různé pořadí datových jednotek na vstupu a výstupu
 - datagramová služba, může být "spolehlivá" i "nespolehlivá"
- konverze mezi těmito typy služby (původně ale jen se spojením, transportní služby musí být se spojením)

- použití v síti Internet (největší celosvětová síť propojených heterogenních sítí), nejpoužívanější síťová architektura
- všechny informace (konvence, protokoly, doporučení) v RFC (Request For Comments) od IAB (rada pro architekturu Internetu), de facto normy IETF (komise s pracovními skupinami Internetu)
- historie:
 - vyvinuta v 60.-70. letech na objednávku (D)ARPA USA: propojení počítačů vojenských, výzkumných a akademických pracovišť
 - ARPANET 1971 (23 uzlů, 1973 VB a Norsko, 1989 s více jak 1000 uzly zrušen, místo něj NSFNET)
 - původní protokol NCP (Network Control Protocol)
 - 70. léta univerzitní vývoj (Network Measurement Centre, UCLA, Vinton G. Cerf), vznikají RFC
 - 1982 TCP/IP = Internet, implementace v OS UNIX
 - od počátku 90. let i soukromé využití (výrobní společnosti, poskytovatelé služeb, soukromé osoby a další)
 - dnešní rozsah těžké odhadnout

19 / 32

Obrázek: Obrázek průvodce 2→17(5)

- vrstvy: síťového rozhraní (odpovídá fyzické a linkové z RM OSI), mezisíťová (internet, síťová z RM OSI), transportní, aplikační (3 nejvyšší z RM OSI)
- vlastní protokoly, obecně nesrovnatelné s protokoly OSI (TCP/IP vznikla dřív), ale protokoly TCP/IP využívají protokolů OSI a naopak
- dominantní: rozšiřování Internetu, propojení (privátních) sítí, internetové aplikace
- síť tvořena: směrovači (modemy), specializovanými bránami (bezpečnostní, aplikační, telekomunikační), lokálními sítěmi a koncovými zařízeními

Vrstva síťového rozhraní

- přístup k přenosovému médiu, specifická pro každé přenosové prostředí
- využívá všech typů přenosových prostředí a protokolů fyzické a linkové vrstvy z RM OSI, využití definováno v RFC

Vrstva internet

- řeší přenos a směrování datagramů na základě síťových (IP) adres
- protokoly IP (v4 a v6, síťový), (R)ARP (mapování adres), ICMP (řídící hlášení), OSPF, IGRP (směrování)

Transportní

- transportní služba se spojením ("spolehlivý" protokol TCP) nebo bez spojení ("nespolehlivý" protokol UDP)
- také směrovací protokoly RIP, BGP
- identifikace aplikačního protokolu číslem portu (seznam v RFC 1700)

Aplikační

- mnoho protokolů, některé používají TCP, jiné UDP, některé oba, nelze o nich říct nic obecného, služby i protokoly se principiálně liší
- uživatelské protokoly:
 - TCP: HTTP, SMTP, Telnet, SSH, FTP, IMAP, POP3, Talk
 - UDP: NFS, BOOTP, TFTP, RPC
 - UDP, TCP: NTP
- služební protokoly (pro funkci sítě):
 - UDP, TCP: DNS
 - UDP: DHCP
 - TCP: směrovací, SNMP
- "prezentační-aplikační" protokoly: SSL, S/MIME (zabezpečení dat), virtuální terminál (prezentace, Telnet, FTP, SMTP), ASN.1

4□ > 4□ > 4 = > 4 = > = 900

Obrázek: Obrázek průvodce 9→24(5)

Obrázek: Obrázek sítě 37

Ostatní síťové architektury

Firemní (proprietární) protokolové architektury ze 70.–90. let.

Novell NetWare

- vylepšení Xerox XNS, jednodušší než TCP/IP (spíše pro LAN), (v minulosti) nepoužívanější po TCP/IP
- distribuovaný systém klient-server skrze volání vzdálených procedur (RPC)
- nejnižší vrstva podporuje všechny typy přenosových prostředků
- síťová vrstva
 - protokol IPX (Internet Packet eXchange) datagramový, nespojový, podobný IP
 - směrovací protokoly
- transportní vrstva: protokol SPX (Sequenced Packet eXchange) spolehlivý, spojový
- vyšší vrstvy:
 - protokoly SAP (Service Advertising Protocol) a NCP (NetWare Core Protocol)
 - zprostředkování zpráv, doplňkové moduly (NLM)
 - emulátor NetBIOS (viz dále)

Apple AppleTalk

- distribuovaný systém klient-server
- spodní vrstvy podporují několik přenosových prostředků (př. EtherTalk) a LocalTalk (firemní protokol přístupu k médiu)
- síťová vrstva: dynamická adresace, vytváření sítí a zón, protokoly DDP a AARP
- transportní vrstva: několik transportních, směrovacích a specifických protokolů (ATP, RTMP)
- vyšší vrstvy: aplikační protokoly ADSP, PAP, AFP (přenos souborů)

IBM/Microsoft Network

- vlastní architektura založená na IBM LAN Manager
- původním základem protokol 3COM NetBEUI (NetBIOS Extended User Interface) implementující IBM NetBIOS (Network BIOS):
 - nejstarší API pro LAN
 - elementární I/O operace přenosu dat, 19 služeb (jmenné, relační, datagramové, všeobecné)
 - bez směrování, funkce linkové, transportní a částečně relační vrstvy, ne síťové \Rightarrow použitelný jen v LAN
- nyní TCP/IP pro NetBIOS a aplikační protokol IBM/Microsoft SMB (Server Message Block) / CIFS (Common Internet File System):
 - nejpoužívanější pro souborové a tiskové servery v LAN
 - model klient-server se zabezpečným přístupem ke sdíleným prostředkům na různých úrovních (disky, adresáře, tiskové fronty)

Další (minulost): Xerox Networks Systems (XNS), Banyan Vines, Digital DECnet aj.

OSI

- řeší přenos dat mezi systémy nezávislými na fyzických prostředích, skrze spolupráci systémů na úkolech – obecná řešení
- definuje koncové a mezilehlé systémy, oblasti, správní domény aj.
- fyzická a linková vrstva: normalizovaná rozhraní a linkové protokoly (HDLC, LAPB)
- síťová vrstva: služby se spojením (CONS, protokol CONP) a bez spojení (CLNS, CLNP)
- transportní vrstva: spojové protokoly TP0-4
- vyšší vrstvy: relace pomocí tokenů, prezentační formát ASN.1, aplikační služby, systém zprostředkování zpráv, adresářový systém a další protokoly (FTAM, VTP)

Management sítě

- sledování zahajování, ukončování a monitorování činností síťových zařízení a optimalizace datových přenosů v síti, (automatická) rekonfigurace sítě
- součást aplikační vrstvy
- u OSI protokol CMIP (Common Management Information Protocol):
 - centralizovaný
 - různé modely managementu, řešení poruch, konfigurace, účtování, výkonnosti, bezpečnosti zařízení a datových přenosů
- u TCP/IP protokol SNMP (Simple Network Management Protocol):
 - distribuovaný, transakční, jednodušší, nejpoužívanější
 - agent (program řízeného systému, ukládá data) a manažer (aplikace řídící agenty, sbírá data)
- vzdálené monitorování (RMON) vzdálené monitorovací sondy
- např. management založený na WWW (WBEM), Java JMAPI a další

Bezpečnost a ochrana sítě

- na odpovídajících vrstvách zajištění integrity rámce, paketu, datagramu atd.
- ochrana proti čemu?
 - **1 obsah**: ideologie, ohrožující mravní výchovu, aj.
 - 2 útoky na činnost systému a neoprávněný přístup k datům
 - organizační a fyzická sociální inženýrství ("ukecat" pracovníka s právy, "servis" si odnese disk s daty apod.)
- útoky zvenčí a zevnitř řeší podniková bezpečnostní politika
- kritéria hodnocení bezpečnosti (ITSEC): důvěrnosti informací (dostupné jen oprávněným osobám), integrita (nenarušení neoprávněnou osobou), dostupnost (zaručení přístupu)
- obecné metody ochrany
 - omezování přenosu dat a přístupu k síti: blokování, filtrace
 - autorizace přístupu: obvykle jméno a (jednorázové) heslo, vícefaktorové, specializované protokoly
 - zabezpečení kanálu: šifrování, výměna klíčů
 - autenticita zpráv: digitální podpis (hashování), certifikáty a certifikační autority

Bezpečnost a ochrana sítě

OSI

- řešení rozpoznání neautorizovaného chování (autentizace, řízení přístupu, zajištění důvěrnosti a integrity dat)
- zabezpečovací protokoly
- snaha o minimalizaci zranitelných míst

TCP/IP

- původně žádné zabezpečení ("Internet je nebezpečný!"), ponecháno na aplikace
- typicky jednoduchá autorizace jménem a heslem (plain text)
- útoky:
 - falešná adresace (spoofing)
 - na hesla (analýza protokolů, "trojské koně", apod.)
 - odposlech
 - odmítnutí služby (DoS = Denial of Service, zahlcení, vyčerpání zdrojů)
 - zneužití chyb aplikací (exploit, šíření přes služby WWW a email)

Bezpečnost a ochrana sítě

TCP/IP

- ochrana
 - firewall (oddělení vnitřní sítě od vnější) s demilitarizovanou zónou (DMZ) – filtrace provozu a kontrola adres (prevence před DoS)
 - překlad adres (NAT) vlastní "skrytá" adresace
 - aplikační brány (proxy), zástupné servery
 - autentizace komunikujících stran, autorizace přístupu k prostředkům (datům)
 - zabezpečení komunikace (šifrování)
 - opatření proti zahlcení aplikace
 - . . .
- protokoly bezpečnostní architektury pro IP: IPSec (bezpečná komunikace na síťové vrstvě), SSL/TLS (na transportní vrstvě), RADIUS (autentizace a autorizace)